

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter I

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. XXIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873758448/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

lige Takt — det gælder stadig Ungdomsværkerne — holder ham lige fjærnt fra det opstyltede og det platte.

Dette Sprog afspejler nu i sin Farve og sin Glans Oehlenschlägers rigt udrustede Sansenatur. Han har forstaaet at se — han nævner det selv som Digterens Hovedegenskab; — de mange Erindringsbilleder i hans Digte er mærkværdigt anskuelige, klare og lyse. Men deres Anskuelighed beror ikke paa Mængden af opfattede karakteristiske Enkeltheder, men paa Fremhævelsen af de afgørende typiske Træk, hvoraaf Helheden bygges for vor Opfattelse. I dette Helhedsbillede, hvor Detaljerne altid underordnes de store Linjer, lyser de stærke og klare Farver op. Undertiden morer han sig, som senere J. P. Jacobsen, med at experimentere med Nuancen og Overgangene som i »Løveridderen«, hvor »blegere den blege Straale blegner«, men Hovedreglen er de enkle Farver, der undertiden virkningsfuldt kontrasterer indbyrdes (Indledningsstroferne til »Løveridderen«). Og det fulde Liv faar Billedet først, fordi det ikke blot er set, men sanset. Der er ikke blot Himmel over det, men Luft om det. Blomsterne er ikke blot Farve, men Duft. En afgørende Rolle spiller Temperaturfølelserne; man kunde næsten sige, at paa dem er »Jesus i Naturen« digtet. Oehlenschläger elsker det friske, det milde, det »køln« og det skyggefulde; overfor det kolde, det lumre og det brændende reagerer han heftigt. Skovens svalde Skygge. Vandets kølige Friskhed er Yndlingsbilleder i hans Poesi.

Hans Kunst er derfor mindre for Øret end for Øjet og for Sanserne. Fyldige og rige, harmoniske

XXIII